An. et vol. XXIX 20 augusti 1937 (Ser. II, v. IV) - Num. 10

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: Nuntius radiophonicus, p. 325 - Constitutiones Apostolicae, p. 327 - Epistulae, p. 335.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* Provisio Ecclesiarum, p. 341 - *S. C. pro Ecclesia Orientali:* Monitum, p. 342 - *S. C. Concilii:* Resolutio circa votum, p. 343 - *S. C. de Propaganda Fide:* I. Provisio Ecclesiarum, p. 346. II. Nominationes, p. 346 - *S. C. Rituum:* I. Decretum de miraculis pro canonizatione B. Andreae Bobola, Mart., p. 347, II. Decretum de virtutibus Ven. Servae Dei Mariae Christinae a Sabaudia, p. 349.

Acta Tribunalium: *S. R. Rota:* Citatio edictalis, p. 353.

Diarium Romanae Curiae: S. C. del Concilio: Avviso di concorso - S. C. dei Riti: Congrgazioni varie - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio, pp. 354-356.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXVII

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« Bis fere in mense (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur »* (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXIX, n. 10 - 20 augusti 1937)

ACTA PII PP. XI

NUNTIUS RADIOPHONICUS

PAG.

Nous voici. - A Beatissimo Patre, die XI mensis iulii anno MDCCCCXXXVII, christifidelibus datus Lexovii congregatis ob templum Sanctae Teresiae recens dicatum et ob Conventum Eucharisticum ex tota Gallia celebratum 325

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I. *De Umtata.* - Praefectura Apostolica « De Umtata » in Africa Meridionali, iisdem servatis limitibus ac nomine, ad Vicariatus Apostolici gradum et dignitatem evehitur. - *13 aprilis 1937* 327

II. *De Taikou.* - Vicariatus Apostolicus de Taikou dismembratur et nova erigitur Praefectura Apostolica « Zenshuensis » seu « Chonjuensis ». - *13 aprilis 1937* 329

III. *De Celebes.* - Vicariatus Apostolicus de Celebes in Indiis Neerlandicis in duas dividitur partes, quarum una nomen Vicariatus Apostolici « de Manado » posthac habebit, ex altera vero nova erigitur Praefectura Apostolica « de Makassar » - *13 aprilis 1937* 331

IV. *De Bulawayo.* - Praefectura Apostolica de Bulawayo in Vicariatum Apostolicum evehitur. - *13 aprilis 1937* 332

V. *De Koango et de Kassai Superiore.* - Ex Vicariatibus Apostolicis de Koango et de Kassai Superiore territorii pars dismembratur, ex qua nova erigitur Praefectura Apostolica « de Ipamu ». - *13 aprilis 1937* 334

EPISTULAE

I. *Quas ante annos.* - Ad Emum P. D. Augustum tit. S. Mariae de Pace S. R. E. Presbyterum Cardinalem Hlond, Archiepiscopum Gnesnensem et Posnaniensem: de Congressu in honorem Christi Regis ex omnibus gentibus primo Posnaniae cogendo. - *3 maii 1937* 335

II. *Recenti Epistula Apostolica.* - Ad Emum P. D. Augustum tit. S. Mariae de Pace S. R. E. Presb. Cardinalem Hlond, Archiepiscopum Gnesnensem et Posnaniensem, quem Legatum mittit ad primum Congressum ex omnibus nationibus in honorem Christi Regis Posnaniae habendum. - *16 maii 1937* 338

PAG.

III. *Peculiari animi.* - Ad R. D. Angelum M. Savastano, Abbatem ac Praesidem Generalem Congregationis Casamariensis ex Ordine Cisterciensi, IX exeunte saeculo ab eiusdem Congregationis exordio. - *23 maii 1937* 339

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

Provisio Ecclesiarum 341

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

Monitum. - De normis servandis quoad clericos ritus orientalis extra fines proprii Patriarchatus peregrinantes. - *20 iulii 1937* 342

SACRA CONGREGATIO CONCILII

Bogoten. - Voti. - *18 ianuarii 1936.* 343

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. Provisio Ecclesiarum. 346

II. Nominationes 346

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Romana seu Luceorien.* - Canonizationis B. Andreae Bobola Mart., Sacerdotis professi e Societate Iesu. - *25 aprilis 1937* 347

II. *Neapolitana.* - Beatificationis et Canonizationis Venerabilis Servae Dei Mariae Christinae a Sabaudia, Regni utriusque Siciliae Reginae. - *6 maii 1937* . . . 349

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis: Nullitatis matrimonii (Leskowics-Kagany). - *16 iulii 1937* 353

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione del Concilio: *Avviso di concorso* 354

II. Sacra Congregazione dei Riti: *Preparatoria, antepreparatoria* e *particolare.* . 354

III. Segreteria di Stato: *Nomine* 355

IV. Necrologio 356

An. et vol. XXIX 20 augusti 1937 (Ser. II, v. IV) - Num. 10

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

NUNTIUS RADIOPHONICUS

A BEATISSIMO PATRE, DIE XI MENSIS IULII ANNO MDCCCCXXXVII, CHRISTIFIDELIBUS DATUS LEXOVII CONGREGATIS OB TEMPLUM SANCTAE TERESIAE RECENS DICATUM ET OB CONVENTUM EUCHARISTICUM EX TOTA GALLIA CELEBRATUM.

Nous voici avec vous, le Pasteur avec ses chères brebis, le Père avec ses fils bien aimés.

Nous voici avec vous au nom très saint de notre divin Redempteur, de notre aimable Roi du Tabernacle; au nom de Sainte Thérèse, qui aujourd'hui plus que jamais est l'honneur et la gloire de Lisieux et de son Carmel.

Notre très cher Fils et Cardinal Légat « a latere » porte au milieu de vous Notre Personne: il vous parle en Notre nom, il est par sa pieuse et éloquente parole Notre interprète.

Nous venons à vous pour prier avec vous, étant bien persuadé que c'est là la forme la plus opportune, voire même la plus nécessaire, de prendre part avec vous à ces heures vraiment divines que la bonté infinie de Notre-Seigneur vous accorde, et pour jouir avec vous de ce nouveau et ineffable sourire que la Vierge Immaculée de Lourdes et de tous vos Sanctuaires veut bien repandre sur votre et Notre chère France.

La forme la plus opportune — avons Nous dit — pendant que le divin Roi de son trône eucharistique, et votre et Notre chère Sainte de son glorieux tombeau éclairent vos esprits de la splendeur de la Foi et allument dans vos cœurs les ferveurs divines de la prière.

Et Nous avons ajouté: « la plus nécessaire », puisque les misères et les dangers, qui nous menacent sont si nombreux qu'ils nous font penser

An. et vol. XXIX 20 augusti 1937 (Ser. II, v. IV) - Num. 10

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

NUNTIUS RADIOPHONICUS

A BEATISSIMO PATRE, DIE XI MENSIS IULII ANNO MDCCCCXXXVII, CHRISTIFIDELIBUS DATUS LEXOVII CONGREGATIS OB TEMPLUM SANCTAE TERESIAE RECENS DICATUM ET OB CONVENTUM EUCHARISTICUM EX TOTA GALLIA CELEBRATUM.

Nous voici avec vous, le Pasteur avec ses chères brebis, le Père avec ses fils bien aimés.

Nous voici avec vous au nom très saint de notre divin Redempteur, de notre aimable Roi du Tabernacle; au nom de Sainte Thérèse, qui aujourd'hui plus que jamais est l'honneur et la gloire de Lisieux et de son Carmel.

Notre très cher Fils et Cardinal Légat « a latere » porte au milieu de vous Notre Personne: il vous parle en Notre nom, il est par sa pieuse et éloquente parole Notre interprète.

Nous venons à vous pour prier avec vous, étant bien persuadé que c'est là la forme la plus opportune, voire même la plus nécessaire, de prendre part avec vous à ces heures vraiment divines que la bonté infinie de Notre-Seigneur vous accorde, et pour jouir avec vous de ce nouveau et ineffable sourire que la Vierge Immaculée de Lourdes et de tous vos Sanctuaires veut bien repandre sur votre et Notre chère France.

La forme la plus opportune — avons Nous dit — pendant que le divin Roi de son trône eucharistique, et votre et Notre chère Sainte de son glorieux tombeau éclairent vos esprits de la splendeur de la Foi et allument dans vos cœurs les ferveurs divines de la prière.

Et Nous avons ajouté: « la plus nécessaire », puisque les misères et les dangers, qui nous menacent sont si nombreux qu'ils nous font penser

plus que jamais aux paroles du divin Maître : « Oportet semper orare et non deficere » (Luc., 18, 1) : il faut toujours prier et ne jamais se lasser. Prions donc, bien aimés fils : « Oremus, oremus! ».

Prions notre divin Créateur, qui est de ce fait le souverain Maître du Ciel et de la Terre, des peuples et des Nations.

Prions afin qu'Il veuille accorder un peu de tranquillité dans l'ordre et dans la paix au monde troublé et bouleversé ; à tous ces peuples opprimés par les tristesses du temps présent et anxieux du lendemain : et cela par le retour sur les droits chemins, c'est-à-dire, par l'acceptation de Sa divine Souveraineté, par l'obéissance à ses saintes lois, par la pratique de la justice et d'une charité plus large envers les déshérités et par cela même les plus souffrants.

Prions, fils bien aimés, afin que, comme le divin Roi du Tabernacle a créé nos âmes et a donné pour elles tout son précieux Sang, de même aussi Il daigne les sanctifier et les sauver en faisant d'elles dès à présent, dans l'attente de la gloire céleste, des basiliques vivantes, où Il se plaise à habiter avec Sa grâce sanctifiante et avec toutes Ses bénédictions : des basiliques belles, magnifiques qu'aucune beauté au monde ne puisse leur être comparée, pas même les splendeurs ravissantes de la nouvelle basilique de Lisieux.

Prions, fils bien aimés, pour tous ceux qui ont la charge et la garde de ces basiliques vivantes, de vos âmes — disons Nous — et de toutes les âmes afin que, grâce à leurs prières assidues, à leur zèle éclairé, aux industries et aux œuvres de leur apostolat, à la sainteté exemplaire de leur vie, se maintienne et s'accroisse de plus en plus dans le monde le Règne de Jésus-Christ, et qu'ils puissent s'approcher de jour en jour sans peur, et plutôt avec confiance au tribunal de Dieu pour rendre compte de leur mission, c'est-à-dire de toutes vos âmes.

C'est vous dire, bien chers fils, de prier avec une piété toute filiale pour Nous mêmes, dont la responsabilité est si grande et la reddition des comptes si proche. Nous vous disons : « Orate pro nobis! oramus pro vobis » et, avec l'Apôtre, « Orate pro invicem ut salvemini » (Iac., V, 16) : priez pour Nous; Nous prions pour vous; priez les uns pour les autres afin de vous sauver. Il est de Notre devoir de prier pour vous. Et combien ce devoir Nous est doux, et combien Nous en avons conscience, sachant bien, et Nous souvenant avec reconnaissance que vous avez prié et vous priez pour Nous avec tous vos frères de la grande famille catholique.

C'est vous dire aussi, Nos bien aimés fils, de continuer à prier pour Nous : et que ce soit pour Nous obtenir avant tout, surtout et à tout

prix le pleine et parfaite conformité à la très aimable volonté de notre divin Roi Jésus-Christ, dans cet esprit de riche simplicité et d'enfance spirituelle, c'est-à-dire d'abandon filial, qui mérita à votre et à Notre chère Sainte Thérèse de Lisieux d'être si agréable au Cœur du divin Epoux.

Et maintenant, que descende sur vous, sur tous et chacun, cette Bénédiction, qui est toujours le désir des bons fils et des fidèles dévoués, comme vous êtes, la bénédiction du Père, du vieux Père, que vos prières ont rappelé sur le chemin de la vie pour une nouvelle étape, jusqu'à quand et jusqu'où, Dieu seul le sait; la bénédiction du Vicaire de Jésus-Christ. Ce divin Roi, qui se plait à converser avec les simples et prend ses délices parmi les lys (Prov., 3, 32; Can., 2, 16) ne pouvait pas ne pas accorder encore cette autre rose à l'intervention de Sainte Thérèse de Lisieux, toujours invoquée — plus instamment, Nous le savons, par les sœurs de sa famille naturelle et surnaturelle —. Que cette bénédiction demeure sur vous — tous et chacun — et sur toutes les chères choses et chères personnes, auxquelles vous voulez la faire parvenir.

« Precibus et meritis Beatae Mariae semper Virginis, beatorum Apostolorum Petri et Pauli et omnium Sanctorum Benedictio Dei omnipotentis Patris et Filii et Spiritus Sancti descendat super vos et maneat semper ».

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

DE UMTATA

PRAEFECTURA APOSTOLICA « DE UMTATA » IN AFRICA MERIDIONALI, IISDEM SERVATIS LIMITIBUS AC NOMINE, AD VICARIATUS APOSTOLICI GRADUM ET DIGNITATEM EVEHITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Lubentissime solet Apostolica Sedes ad potiorem Vicariatus gradum illas evehere Praefecturas Apostolicas, in quibus catholica religio notabiles consecuta sit progressus. Cum itaque in Praefectura Apostolica de Umtata in Africa Meridionali, Congregationis Missionariorum de Mariannhill sodalium curis concredita, eorum diligenti studio seduloque

labore haud parva postremo hoc tempore susceperit incrementa, quamvis omnis generis difficultates id maxime praepedirent. Nos, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, preces excipiendas duximus dilecti filii praefatae Congregationis Superioris Generalis, qui ab hac Apostolica Sede efflagitavit ut Praefectura illa in Vicariatum Apostolicum eveheretur. Re igitur mature perpensa, atque attento venerabilis Fratris Jordani Gijlswijk, Archiepiscopi titularis Euchaïteni, Delegati Apostolici in Africa Meridionali, favorabili voto, suppleto quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, Praefecturam Apostolicam *de Umtata,* iisdem servatis limitibus ac nomine, ad Vicariatus Apostolici gradum et dignitatem, suprema Nostra auctoritate, per praesentes Litteras evehimus atque extollimus, ipsumque Congregationis quam supra diximus Missionariorum de Mariannhill sodalibus, etiam in posterum, ad Nostrum tamen et Apostolicae Sedis beneplacitum, commissum volumus. Huic igitur novo Vicariatui de Umtata eiusque pro tempore Vicariis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceteri per orbem Vicariatus eorumque Praesules iure communi fruuntur et gaudent, eosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris haberetur, si exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam evectionis, constitutionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere, vel ei contraire liceat. Si quis vero, ausu temerario, hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die decimatertia mensis aprilis, Pontificatus Nostri anno sextodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Proton. Apost.*
Ludovicus Kaas, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVI, n. 78 – Al. Trussardi.

II

DE TAIKOU

VICARIATUS APOSTOLICUS DE TAIKOU DISMEMBRATUR ET NOVA ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA « ZENSHUENSIS » SEU « CHONJUENSIS ».

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quidquid ad Christi Evangelium inter infideles gentes magis faciliusque propagandum redundare censeatur, id pro supremo quo fungimur apostolatus officio praestare satagimus. Considerantes itaque quam maxime prodesse posse enascentibus ecclesiis, si ipsae a suae gentis moderatoribus regi queant, Nos, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, votis libentissimo animo annuere decrevimus tum venerabilium Fratrum Floriani Demange, Vicarii Apostolici de Taikou, qui prudenter perspicaciterque rem aliquot iam annos praeparavit, et Pauli Marella, Delegati Apostolici in Iaponia, tum dilectorum filiorum Societatis Parisiensis Missionum ad Exteras Gentes Superiorum, cui Vicariatus iste de Taikou est concreditus, qui omnes unanimi consensu ex amplissimo Vicariatus Apostolici territorio, ex quo aliis Nostris Litteris, hac ipsa die datis, provinciam civilem de *Zenra Nando* seiunximus et novam constituimus Praefecturam Apostolicam Kwoshuensem, provinciam alteram de *Zenra Hokudo* distrahi posse censuerunt, Praefecturam Apostolicam et ipsam erigendam, atque cleri indigenae curis concredendam. In quod consilium eo vel magis accedendum existimavimus, quia probe novimus quae et quanta fideles clerusque coreani, praeclara Missionariorum exempla sequuti, per saeculum et dimidium ex quo per Coream Evangelium diffundi coepit, gloriose egerunt ac fortiter costanterque pro Christi nomine passi sunt; quantusque sit cum religionis tum civilis cultus operum profectus in regione illa Evangelii praeconum zelo florentium. Quare Nos, omnibus mature perpensis, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, suprema Nostra auctoritate, e Vicariatu Apostolico de Taikou provinciam civilem de *Zenra Hokudo,* altero nomine de *Chonla Septentrionali* nuncupatam, distrahimus, eamque in novam Praefecturam Apo-

stolicam erigimus et constituimus atque ex urbe eiusdem provinciae principe *Zenshu,* quae coreanice *Chonju* audit, *Zenshuensem* seu *Chonjuensem* appellari volumus et apostolicis cleri indigenae curis concredimus. Huic igitur novae Praefecturae Apostolicae Zenshuensi seu Chonjuensi eiusque pro tempore Praefectis omnia tribuimus iura, privilegia, honores, et potestates, quibus ceterae per orbem Praefecturae earumque Praesules iure communi fruuntur et gaudent, eosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce praesentibus haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, commissionis, concessionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die tertiadecima mensis aprilis, Pontificatus Nostri anno sextodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*
Ludovicus Kaas, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVI, n. 84 – Al. Trussardi.

III

DE CELEBES

VICARIATUS APOSTOLICUS DE CELEBES IN INDIIS NEERLANDICIS IN DUAS DIVIDITUR PARTES QUARUM UNA NOMEN VICARIATUS APOSTOLICI « DE MANADO » POSTHAC HABEBIT, EX ALTERA VERO NOVA ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA « DE MAKASSAR ».

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Catholicae fidei magis magisque inter infideles prolatandae maxime profecto iuvat latissima plerumque missionalium circumscriptionum territoria in partes dividere, novasque exinde Missiones constituere, aliis Evangelii praeconibus concredendas. Salutis itaque animarum studio ducti, Nos, vota excipientes venerabilis Fratris Ioannis Gualtieri Panis, Vicarii Apostolici de Celebes, ac dilectorum filiorum Moderatorum Congregationis Missionariorum SS. Cordis Iesu de Issoudun, qui in insula de Celebes in Indiis Neerlandicis apostolicum laborem laudabiliter ac fructuose navant, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, attento quoque venerabilis Fratris Ioannis Panico, Archiepiscopi titularis Iustinianensis, Delegati Apostolici Australasiae, favorabili voto, amplissimum praefati Vicariatus de Celebes territorium partiri et novam erigere Praefecturam Apostolicam valde opportunum duximus. Omnibus itaque mature perpensis, certa scientia ac suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, suprema Nostra auctoritate, e Vicariatus Apostolici de Celebes territorio meridionalem partem distrahimus, seu totam provinciam civilem *de Makassar*, vulgo *Gouvernment van Celebes en Onderhoorigheden* nuncupatam, et ex illa novam Praefecturam Apostolicam erigimus et constituimus, quam *de Makassar*, nuncupandam volumus ac decernimus; eamque Missionariorum Societatis Mariae provinciae religiosae neerlandicae curis, ad Nostrum tamen et Sanctae Sedis beneplacitum, concredimus. Decernimus insuper ac statuimus ut Vicariatus Apostolicus de Celebes, qui, dismembratione ut supra peracta, provinciam tantum civilem *de Manado* complectetur, Vicariatus Apostolici *de Manado* posthac nomen habeat. Novae igitur Praefecturae Apostolicae de Makassar eiusque pro tempore Praefectis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et pote-

states, quibus ceterae per orbem Praefecturae earumque Praesules iure communi fruuntur et gaudent; eosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, commissionis, concessionis, statuti, decreti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die tertiadecima mensis aprilis, Pontificatus Nostri anno sextodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Proton. Apost.*
Ludovicus Kaas, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVI, n. 79 – Al. Trussardi.

IV

DE BULAWAYO

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE BULAWAYO IN VICARIATUM APOSTOLICUM EVEHITUR.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad maiorem dignitatis gradum Apostolicae Sedis est Praefecturas Apostolicas extolli, quum non mediocrem illae et christifidelium numero et religionis operibus profectum fecerint. Cum vero res ita sit in Praefectura Apostolica de Bulawayo in Africa Meridionali, in qua, difficultatibus innumeris non obstantibus, studio et navitate dilectorum filiorum Nostrorum Congregationis Missionariorum de Mariannhill, qui eam suis obtinent apostolicis curis concreditam, haud parvum postremis hisce

temporibus incrementum susceperit catholicum nomen, praefati Instituti Moderator Generalis ab Apostolica Sede enixe expostulavit ut Praefectura ipsa in Vicariatum Apostolicum eveheretur. Nos itaque, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, accedente quoque venerabilis Fratris Iordani Gijlswijk, Archiepiscopi titularis Euchaïteni, Delegati Apostolici in Africa meridionali, favorabili voto, re tota mature perpensa, oblatis precibus annuendum censuimus. Quare, suppleto, quatenus opus sit, quorum interest vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, apostolicae potestatis plenitudine, Praefecturam Apostolicam de Bulawayo, eiusdem servatis finibus ac nomine, ad Vicariatus Apostolici gradum et dignitatem, praesentium tenore, provehimus et extollimus; ipsumque Congregationi quam supra laudavimus Missionariorum de Mariannhill etiam in posterum, ad Nostrum tamen et Sanctae Sedis beneplacitum, commissum volumus. Novo igitur huic Vicariatui Apostolico de Bulawayo eiusque pro tempore Vicariis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceteri per orbem Vicariatus eorumque Praesules iure communi fruuntur et gaudent; eosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam evectionis, constitutionis, commissionis, statuti, decreti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die tertiadecima mensis aprilis, Pontificatus Nostri anno sextodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*
Alfridus Vitali, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVI, n. 77 – Al. Trussardi.

V

DE KOANGO ET DE KASSAI SUPERIORE

EX VICARIATIBUS APOSTOLICIS DE KOANGO ET DE KASSAI SUPERIORE TERRITORII PARS DISMEMBRATUR, EX QUA NOVA ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA « DE IPAMU ».

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quo uberiores percipiantur fructus ex Evangelii praeconum laboribus valde prodest Missiones nimio patentes territorio dividere et novas exinde Missiones condere. Cum autem ad Evangelizationis operi in Congo Belgico facilius consulendum maxime prodesse visum sit novam ibidem Praefecturam Apostolicam erigere, territorii parte e Vicariatibus Apostolicis de Koango et de Kassai Superiore distracta, Nos ad hoc deveniendum peropportunum censuimus. De venerabilium igitur Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, re mature perpensa, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, deque supremae Nostrae potestatis plenitudine, a Vicariatu Apostolico de Koango districtus *de Niadi* et *de Kamtscha-Loange*, a Vicariatu vero de Kassai Superiore districtum *de Basongo-Brabanta* seiungimus, atque ex territorio ita distracto novam Praefecturam Apostolicam erigimus et constituimus sub nomine « de Ipamu », ipsamque Congregationis Oblatorum Beatae Mariae Virginis Immaculatae curis, ad Nostrum tamen et S. Sedis beneplacitum per praesentes Litteras committimus. Huic autem Praefecturae de Ipamu, eiusque pro tempore Praefectis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates quibus ceterae per orbem Praefecturae earumque Praefecti iure communi fruuntur et gaudent, eosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis eamdem prorsus volumus haberi fidem quae hisce Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, concessionis,

commissionis, statuti, mandati et voluntatis Nostrae infringere, vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die tertiadecima mensis aprilis, Pontificatus Nostri anno sextodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Proton. Apost.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVI, n. 76 – Al. Trussardi.

EPISTULAE

I

AD EMUM P. D. AUGUSTUM TIT. S. MARIAE DE PACE S. R. E. PRESBYTERUM CARDINALEM HLOND, ARCHIEPISCOPUM GNESNENSEM ET POSNANIENSEM: DE CONGRESSU IN HONOREM CHRISTI REGIS EX OMNIBUS GENTIBUS PRIMO POSNANIAE COGENDO.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Quas ante annos ferme duodecim Litteras Encyclicas « Quas primas » de regia Servatoris Nostri potestate deque festo Christi Regis instituendo edidimus, eas uberrimos per totam Ecclesiam protulisse fructus vehementer gaudemus. Quos inter fructus singulari prorsus Nos replet laetitia sapientissimum saluberrimumque plurium virorum ecclesiasticorum consilium, ut statis temporibus peculiares in honorem Christi Regis cogantur congressus, qui in hoc unum studia sua conferant, ut regia Servatoris Nostri dignitas passim ab omnibus agnoscatur et publica omnium populorum vita suavissimo Divini Regis subiiciatur imperio. Istorum conventuum, cum quattuor priores angustioribus limitibus continerentur, quintus, proximo mense iunio celebrandus, in inclytam civitatem Posnaniensem ex catholico orbe advocabit quotquot oportere Christum regnare ardenter exoptant.

Et haec quidem vere internationalis (ut aiunt) nota, ea est quam ante omnia Congressui Posnaniensi plurimum gratulamur. Quodsi enim qui nolunt Christum regnare super se, nil intentatum relinquunt ut in communionem odii sui mundum pertrahant universum, nonne oportet ii qui filios regni se esse gloriantur, ex omni gente omnique populo consilia viresque in unum conferant, atque ita in orbe terrarum universo unum pro Christo rege agmen efficiant?

Nobilissimo huiusmodi operi permagnam id quoque conciliat laudem, quod iste Congressus cunctos suos labores ad hoc unum dirigere decrevit, ad avertendum nempe nefandum malum, ad praecavendum immane periculum, quod omnibus gentibus ex impia communistarum doctrina et factione imminet, quodque nuper Litteris Encyclicis « Divini Redemptoris » Nosmet universae Ecclesiae simulque universo humano generi denuntiavimus.

Et re quidem vera quid est quod magis sive acuere ingenia sive inflammare corda servorum Christi Regis potest et debet, quam funestum taetrumque spectaculum, quod oculis nostris praesens exhibet mundus? In immensum quippe ascendit superbia eorum qui inania meditantes adversus Dominum et adversus Christum Eius, supra omne quod dicitur Deus aut quod colitur sese extollunt et vel nomen ipsum Dei Deique memoriam in universo mundo ita abolere conantur, ut regnum Dei quod Christus acquisivit sanguine suo, si fieri posset, funditus pereat, nullumque post se relinquat vestigium. Quis est huius regni genuinus civis, cuius intima viscera spectaculum huiusmodi non commoveat? Quis est qui desiderio non exardescat ad sanctissima divini Redemptoris iura tuenda, quae nefarii homines conferto agmine infringere audent?

Quamquam enim dubitari nequit, quin Is, cui data est omnis potestas in caelo et in terra, quique pro suo arbitrio aufert spiritum principum et velut vas figuli populos confringit, etiam nemine adiuvante possit manum suam levare in superbias eorum in finem, tamen cum mitissimus Dominus a se creatos homines in partem operis sui vocare non dedignetur, omni ope enitendum est, ut nihil neglectum maneat quod ex nostra parte conferri possit ad absolutam perfectamque sanctissimae causae victoriam. Iam vero hanc victoriam praeparare militibusque Christi spiritualia arma praebere, quem profecto magis decet quam Congressum, qui Christi Regis praesefert insignia?

Laboret itaque quantum potest nobilissimus Posnaniensis Conventus, intellegatque se nihil maius facere posse, quam ut nobili causae pro viribus deserviat, e qua futura universi mundi sors omnino pendere dicenda est. Nam, si alias unquam, nunc vero quam maxime non in ser-

mone est regnum Dei, sed in virtute, et quisquis vere diligit adventum Eius, non verbo et lingua, sed opere et veritate consentit Psalmistae dicenti: Tempus faciendi, Domine, dissipaverunt legem tuam. Studeatis igitur penitus pernoscere adversariorum Christi sive vires, sive modos agendi, sive consilia; in ea quae a catholicis hactenus facta sunt, inquiratis diligenter, ut rationem vobis reddere possitis, cur tam bene coeptis non semper optatus responderit exitus; optimas invenire curetis rationes, quas deinceps strenui Actionis Catholicae operarii in usum quotidiani laboris deducere efficaciter possint.

Ante omnia vero continenter hoc cogitate, hoc haud labantis spei votis prosequimini scilicet: *oportet Illum regnare,* et ita quidem regnare, ut non modo mentes singulorum hominum per gratiam suam informet, sed ut per servos suos qui in legem perfectam libertatis plene perspexerint, res omnes publicas veritate et iustitia imbuat et regat. Neque enim rectoribus mundi tenebrarum harum, sed Ei qui solus saeculorum immortalis est Rex, dictum est a Deo: Dabo tibi gentes hereditatem tuam et possessionem tuam terminos terrae.

Et quia huc succrevit oratio, non modo Posnaniensi Congressui, sed omnes qui ut boni milites Christi Iesu ubique laborant, hortari volumus, ut sui commodorumque suorum obliviosi concordiam servent, Ecclesiasticae Hierarchiae mandatis optatisque obsequantur, spiritu caritatis et pacis simul coniuncti augeant vires, quae ad intemeratos crescant nanciscendos triumphos. Sursum idcirco ferimini cogitatione et mente; nam magnis deficientibus consiliis, quae nobiles animos merito inflammare possint, etiam corda et brachia deficiunt ad proelia Domini strenue proelianda. Sursum intendite studia vestra neque vereamini cum Apostolo ad priora et ardua et magna vos extendere ipsos; in ea namque tempora devenimus, in quibus nonnisi heroes accipiunt bravium. Sursum denique ducimini firmissima christiana spe, quae fallere nescit, non solum quia vobiscum est Ille qui propugnator est ad salvandum quique unus fluctibus feri maris ita imperare potest ut illico fiat tranquillitas magna, sed quia, Deo dante, in castris praesertim iuventutis christianae non desunt plurimi adeo Christo Domino caritate coniuncti, ut pro Rege suo nec laboribus ullis nec sacrificiis quibuslibet nec vitae ipsi parcere gestiant. Invalescat igitur in mentibus fidelium celsissima Regni Christi cogitatio et velut signum in nationes levatum ex toto orbe terrarum congreget omnes sub vexillum Principis regum terrae. Ille enim veniet cito et merces Eius cum Ipso est, sicut Ei disposuit Pater, ita et Ipse disponet regnum iis qui permanserint secum in tentationibus suis.

Dum autem vehementer exoptamus ut tum Posnaniensis Congressus

tum qui post eum agentur, eo quem modo diximus spiritu labores suos suscipiant, unum adhuc commemorare iuvat, velut faustum futuri temporis praesagium. Primus scilicet internationalis Congressus Christi Regis ista in regione celebrabitur, quae christianitatis antemurale iure nuncupata est et re vera fuit. In ista itaque terra, Martyrum sanguine, inde a Sanctis Episcopis Adalberto, Stanislao et Iosaphato usque ad recentes Catholicae Unionis Martyres Podlachienses, tam saepe irrigata, quaeque tot Sanctorum mater fuit quorum laudes universa nuntiat Ecclesia, ut sunt Ss. Ioannes Cantius, Hyacinthus, Casimirus, Hedwigis et angelicus iuvenis Stanislaus Kostka; in ista terra, quae toties per saecula ad haec usque tempora, inimicos Christi sua insolescentes vi fortiter repulit et profligavit fidemque catholicam contra omnes haereseos vel schismatis incursus servavit illibatam, cuius equidem fervidae fidei Nos quoque cum Apostolici Nuntii munere apud vos fungeremur multoties testes fuimus; in ista, dicimus, terra feliciter ponuntur novorum pro Christo Rege moliminum initia.

Quae quidem molimina ut gratia Dei confirmet solidetque et copiose adaugeat et cuncta bene coepta prosperet ac promoveat, tam Tibi, Dilecte Fili Noster, quam ceteris Cardinalibus et Sacrorum Antistitibus necnon clarissimis Viris publica auctoritate fulgentibus et omnibus Christifidelibus undique ad ista Comitia adventuris universaeque Polonorum genti divinorum munerum auspicem, Apostolicam Benedictionem in Domino impertimur.

Datum ex Arce Gandulphi apud Romam, die III mensis maii, in festo Inventionis Sanctae Crucis simulque votiva sollemnitate B. M. V. Reginae Poloniae, anno MCMXXXVII, Pontificatus Nostro decimosexto.

PIUS PP. XI

II

AD EMUM P. D. AUGUSTUM TIT. S. MARIAE DE PACE S. R. E. PRESB. CARDINALEM HLOND, ARCHIEPISCOPUM GNESNENSEM ET POSNANIENSEM, QUEM LEGATUM MITTIT AD PRIMUM CONGRESSUM EX OMNIBUS NATIONIBUS IN HONOREM CHRISTI REGIS POSNANIAE HABENDUM.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Recenti Epistula Apostolica, tibi in festo Inventionis Sanctae Crucis ineunte hoc mense delata, fuse lateque ediximus atque declaravimus,

quantum utilitatis portendat primus Congressus ex omnibus nationibus, qui Posnaniae, in civitate Poloniae clarissima, in honorem Christi Regis sedulo acriterque apparatur. Certiores interea facti sumus, haud paucos sacrorum Antistites, inter quos etiam quosdam Cardinales, et complures selectos undique gentium ex ordine clericali vel laicali fideles ipsis Posnaniensibus coetibus adfuturos. Iam vero, ut frugifera eiusmodi celebratio sollemnior efficiatur ac regia Salvatoris Nostri potestas splendidiore in luce collocetur, Nos Ipsimet statuimus eandem Congressionem palam publiceque participare, sacrisque ritibus per Legatum Nostrum quodammodo praesentes adesse. Quapropter te, Dilecte Fili Noster, qui Conventus ipsius initia, consilia et apparatus tanta alacritate suscepisti, quique et archiepiscopalis istius Sedis honore et Romanae purpurae magnificentia decoraris, Legatum Nostrum hisce Litteris constituimus ac renuntiamus, ut, Nostram gerens personam, primo ex omnibus gentibus Conventui in honorem Christi Regis praesideas, sacrisque ipsius caerimoniis nomine Nostro moderaris. Tibi praeterea facultatem damus, ut, statuta die, post Sacrum pontificali ritu peractum adstantibus fidelibus Nostra auctoritate benedicas, plenam iisdem commissorum veniam proponens, ad Ecclesiae praescripta lucrandam. Caelestia denique lumina ac munera uberrima ominantes, in testimonium peculiaris Nostrae dilectionis, tibi, Dilecte Fili Noster, tuis in Cardinalatu vel Episcopatu Conlegis, itemque sollerti clero egregiisque Reipublicae Magistratibus, nec non universis iis, qui proximo Congressui intererunt, Apostolicam Benedictionem peramanter in Domino impertimus.

Datum ex Arce Gandulphi apud Romam, die XVI mensis maii, Dominica Pentecostes, anno MDCCCCXXXVII, Pontificatus Nostri sexto decimo.

PIUS PP. XI

III

AD R. D. ANGELUM M. SAVASTANO, ABBATEM AC PRAESIDEM GENERALEM CONGREGATIONIS CASAMARIENSIS EX ORDINE CISTERCIENSI, IX EXEUNTE SAECULO AB EIUSDEM CONGREGATIONIS EXORDIO.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Peculiari animi delectatione nuper intelleximus, egregiam istam e Sacro Ordine Cisterciensi Congregationem Casamariensem, vertente hoc anno, nonum ab suo exordio saeculum fauste concelebraturam esse. Primi enim

istius Coenobii incolae, uti tradunt, post triginta ferme annos poenitentis vitae habitum ac regulam sancti Benedicti in Monasterio Sorano a Ioanne Abbate, sancti Dominici Abbatis alumno ac successore, anno a Dominica Incarnatione MXXXVI exceperunt, ac monasticae vitae initia istic fecerunt. Anno vero MCLI idem Coenobium, sancti Bernardi opera monachis Cisterciensibus concreditum, ita sanctitatis et doctrinae lumine per plures religiosos viros radiavit, ut Romani Pontifices Decessores Nostri suis laudibus ipsum honestaverint, et « quasi cameram suam reputantes » privilegiorum copia ditaverint. Neque tantum Romanis Pontificibus Praelatisque Ecclesiae, sed Principibus quoque Civitatum, Regibus atque Imperatoribus carum fuit, eosdemque libentissime hospitio suo recepit. Itaque non pauci ex familia Casamariensi monachi exstiterunt, qui pro fide catholica tuenda ac religione late propaganda strenue pugnaverunt vel sollertem navarunt operam ad controversias inter potestatem civilem et ecclesiasticam exortas opportune definiendas. Nunc quoque eadem Abbatia Casamariensis, quam anno MDCCCCXXIX per Litteras Apostolicas « Beati Petri » in Congregationem sui iuris constituimus, Ordinique Cisterciensi communis Observantiae aggregavimus, avitae traditionis custos atque interpres, dum aucto filiorum numero et novis conditis domibus et disciplina pietateque florente laetatur, Nostris votis alacriter obsecundans, in Africae regionibus monasticam vitam ad fidei catholicae normas ex ipsis indigenis instituere contendit. Quapropter Nos, qui nihil habemus antiquius, quam ut regulares coetus salutaria accipiant incrementa, tum ad sanctitudinem religiosorum in dies provehendam, tum ad Regnum Christi amplificandum, sacra sollemnia ista novies saecularia pergrato animo participamus, et felicissima quaeque ac iucundissima Casamariensi Congregationi ominamur. Certa autem Nobis spes affulget, fore ut religiosa vestra familia, quae tam gloriosas inter tot temporum rerumque vices recolit res gestas, ex ista centenaria exordientis vitae commemoratione novas sumat vires novosque spiritus ad maiora atque ampliora studiose peragenda. His paternis ominibus ac votis pia incepta atque consilia vestra prosequentes, in auspicium caelestium gratiarum inque peculiaris Nostrae dilectionis testimonium, Apostolicam Benedictionem tibi, Dilecte Fili, ceterisque Moderatoribus cunctisque sodalibus et alumnis Congregationis istius Casamariensis amantissime in Domino impertimus.

Datum ex Arce Gandulphi apud Romam, die XXIII mensis maii, in festo SS. Trinitatis, anno MDCCCCXXXVII, Pontificatus Nostri sexto decimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssm̃us Dominus Noster Pius, divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore providere dignatus est, nimirum:

die 25 iunii 1937. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Iconiensi praefecit Em̃um P. D. Eugenium diac. Ss. Viti, Modesti et Crescentiae S. R. E. Card. Tisserant, qui eamdem Ecclesiam, post peractam sui consecrationem, die 25 iulii subsequentis dimisit.

die 26 iunii. — Titulari episcopali Ecclesiae Thespiensi R. D. Iosephum Franciscum Person, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Iulii V. M. Pichon, Episcopi Caiesensis.

die 6 iulii. — Cathedrali Ecclesiae Viglevanensi Exc. P. D. Ioannem Bargiggia, hactenus Episcopum Calatayeronensem.

die 10 iulii. — Titulari episcopali Ecclesiae Euroeensi in Epiro, P. D. Alaphridum Del Tomba, hactenus Episcopum Ilcinensem.

die 14 iulii. — Cathedrali Ecclesiae Fesulanae Exc. P. D. Ioannem Giorgis, hactenus Episcopum Triventinum.

die 21 iulii. — Titulari episcopali Ecclesiae Attalensi in Pamphylia R. D. Raphaëlem Arias, parochum in Archidioecesi Caracensi, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Xisti Sosa, Episcopi Cumanensis.

die 30 iulii. — Metropolitae Ecclesiae Lugdunensi Exc. P. D. Petrum Gerlier, hactenus Episcopum Tarbiensem et Lourdensem.

die 6 augusti. — Cathedrali Ecclesiae Kilmorensi R. D. Patritium Lyons, Vicarium Generalem et parochum in Archidioecesi Armachana.

— Cathedrali Ecclesiae Lacus Salsi, R. D. Duanem G. Hunt, Vicarium generalem in eadem dioecesi.

— Cathedralis Ecclesiis Galviensi et Duacensi invicem perpetuo unitis, cum adnexa administratione perpetua Ecclesiae Fenaborensis, R. D. Michaëlem Browne, sacerdotem Archidioecesis Tuamensis et professorem in collegio Maynutiano.

— Titulari episcopali Ecclesiae Lundensi R. D. Georgium Rehring, Rectorem Seminarii maioris Cincinnatensis, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Ioannis T. MacNicholas, Archiepiscopi eiusdem Archidioecesis Cincinnnatensis.

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

MONITUM

DE NORMIS SERVANDIS QUOAD CLERICOS RITUS ORIENTALIS EXTRA FINES PROPRII PATRIARCHATUS PEREGRINANTES.

Sacrae Congregationi pro Ecclesia Orientali pluries etiam recenter relatum est viros quosdam fraudulenter falsa documenta exhibentes et sacerdotum orientalium nomen ac vestem usurpantes per varias regiones vagari, eleemosynas quaerere, Missarum stipendia colligere, imo et facultatem Divinum Sacrificium celebrandi postulare.

Ne istae gravissimae ac sacrilegae fraudes suum habeant deprecabilem exitum, eadem Sacra Congregatio locorum Ordinarios instantissime rogat ut normas et decreta memorent quae Apostolica Sedes ad praecavendos huiusmodi dolos et damna non semel tradidit.

Praesertim vero in mentem revocari et observari debent: Decretum « Qua sollerti » d. 23 decembris a. 1929 (*A. S. S.*, XXII, 1930, p. 99) de clericis orientalibus qui in Americae vel in Australiae regiones immigrant ad curam spiritualem fidelibus proprii ritus praestandam; Decretum « Non raro accidit » d. 2 ianuarii a. 1930 (*A. A. S.*, XXII, 1930, p. 106) de clericis orientalibus qui in easdem regiones se conferunt ob aliam causam oeconomicam vel moralem et ad breve tempus; Decretum « Saepenumero » d. 7 ianuarii a. 1930 (*A. A. S.*, XXII, 1930, p. 108) de clericis orientalibus eleemosynas, pecuniam vel Missarum stipendia colligentibus extra orientales dioeceses; Decretum « Quo facilior » d. 26 septembris a. 1932 (*A. A. S.*, XXIV, 1932, p. 344) de clericis orientalibus praeter proprium Patriarchatum versantibus. Haec decreta inter alia praescribunt nullum sacerdotem orientalem ad Missae celebrationem extra proprium Patriarchatum admitti posse nisi exhibeat authenticas et adhuc validas litteras commendatitias Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali (cfr. etiam can. 804, § 1, C. I. C.) et nullum Ordinarium lati-

num in proprio territorio permittere posse clerico orientali, cuiusvis ordinis et dignitatis, sive pecuniae sive stipendiorum Missarum collectas facere, sine authentico et recenti rescripto eiusdem Sacrae Congregationis (cfr. etiam can. 622, § 4, C. I. C.).

Si aliquando, propter adiuncta omnino peculiaria, pecuniae vel stipendiorum Missarum collectam permittere iudicaverit, ipsa Sacra Congregatio Episcopos locorum singillatim et expresse certiores faciet de hac licentia ac de ratione tributae concessionis. Nullus ideo Ordinarius, extra casum quo ipsemet a S. Sede, vel directe vel per Legatum Romani Pontificis praemonitus fuerit, ullo modo concedere poterit vel permittere ut quaelibet collecta a clericis orientalibus in sua dicione fiat.

Quod si fecerint, ipsi respondere tenentur de Missarum celebratione, et pro modo culpae, de auxilio praestito quoad pecuniam et stipendia seu intentiones Missarum collecta. (Cfr. Decretum « Saepenumero », d. 7 ianuarii a. 1930, *A. A. S.*, XXII, 1930, p. 109).

Ut securius qualiscumque abusus vitetur rogantur Exc̃mi Ordinarii ut de his normis certiores faciant suos sacerdotes, praesertim ecclesiarum rectores, domos religiosas, et quatenus opus sit, etiam fideles.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, d. 20 iulii a. 1937.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

BOGOTEN.

VOTI

Die 18 ianuarii 1936

SPECIES FACTI. — Die 27 octobris 1849 Archiepiscopus Bogotensis, una cum clero saeculari et regulari ac Capitulo ecclesiae cathedralis civitatis Sanctae Fidei de Bogotà, grati animi causa erga B. M. Virginem ex multiplicatis beneficiis urbi collatis, duplex emisit votum, celebrandi nempe quotannis festum Immaculatae Conceptionis eo die quo R. Pontifex dogma definiret, atque ieiunium servandi in pervigilio eiusdem festi.

Die 20 novembris a. 1870, novus Archiepiscopus, in memoriam revocans praedictum votum, edictum promulgavit in quo de novo celebrationem solemnem festi Immaculatae Conceptionis iniunxit, adiungens praeterea dictum votum in eodem festo renovatum iri a se et ab omnibus ad festum concurrentibus, qui votum illud emittere voluissent. De voto vero ieiunii nullum verbum. Ceteri Archiepiscopi successores nihil de illo

duplici voto dixerunt. Nonnullis quidem annis magister caerimoniarum, iussu Archiepiscopi, in Ordine divini Officii adiecit: « ieiunium pro clero archidioecesis iuxta consuetudinem ex voto », vel « ieiunium pro clero Bogotensi ».

Qua de causa cum deinde quaestio orta esset, an scilicet clerus enunciato voto adstringeretur, hodiernus Archiepiscopus quod sequitur dubium huic Sacrae Congregationi Concilii solvendum proposuit: « an et quomodo adhuc vigeat votum in casu ».

Synopsis disceptationis. — Iure communi votum non obligat ratione sui nisi emittentem (can. 1310 § 1), nec quisquam voto alieno vi voti obligari potest, nisi ipse votum pariter emittat; est enim votum actio personalis, quae a propria voluntate voventis fiat necesse est et in illa proxime et immediate niti debet. Quodsi De Angelis, *Prael. iuris canonici,* lib. III, tit. 34, n. 2, putavit votum ab aliqua societate emissum vi voti obligare etiam successores in eadem societate, in hac re sectatores non habuit et iuris textus ac doctorum doctrinas sibi habet adversantes (cfr. cap. 6, de voto III, 34; Schmalzgrueber in h. tit., n. 45 sq., 51 sq.).

Quare si civitas vel communitas, velut dioecesis aut paroecia, voveat peragere tale ieiunium, vi voti non obligantur nisi qui voverunt, v. gr., qui Episcopo pro dioecesi voventi adhaeserunt cum intentione se eodem Episcopi voto obligandi, aut cum eadem intentione ratum habuerunt votum nomine fidelium dioecesanorum factum. Quoad posteros, qui eiusdem communitatis deinde facti sunt membra, nimis evidens est hos non obligari voto communitatis, tunc emisso quando necdum nati erant. Generatim ergo membra communitatis, quae personaliter votum non emiserunt, obligari possunt a legitima auctoritate ecclesiastica, vi legis latae, quae utique ferri etiam potest ob motivum religionis. Et S. C. Rituum hac de re constanter respondit ad huiusmodi observantias per votum inductas solos tantum teneri voti obligatione qui vota emiserunt; reliquos posse teneri ex lege ecclesiastica, quam statuere et ex causa abrogare sit penes auctoritatem ecclesiasticam. Cfr. v. gr. Gardellini (ed. 3), *Rescripta authent.*, n. 1444, 1621, 1871, 2019, 4122.

Quod dictum est de lege, valet de statuto. Quapropter si Capitulum cathedrale voveret ieiunium, successores in Capitulo possent manere obligati ex statuto capitulari, non ex voto quod non emiserunt, nisi in ingressu in Capitulum votum personaliter emitterent.

Iam vero in casu nostro, omnes qui votum ieiunii a. 1849 emiserunt et formulae voti subscripserunt, iamdiu mortui sunt. Hi qui post eorum mortem in clero successerunt, tale votum non emiserunt. Vel ipso a. 1870

cum facta est publica renovatio voti, solum actum est de voto solemniter celebrandi festum Immaculatae Conceptionis, de ieiunio observando in pervigilio edictum Archiepiscopi silet. Nihil igitur mirum quod hodie clerus dubitet de tali obligatione ex lege dioecesana, quae debuisset esse clara et convenienter promulgata. Quod autem talis lex non fuerit promulgata videtur evinci ex ipsa ignorantia Episcoporum sibi succedentium, ex ignorantia populi, ex ipso dubio et difficultate facta ex parte plurium de clero.

Ubi illud etiam opportunum est adnotare, quod iure Codicem praecedente nullus quidem iuris communis et universalis textus allegari poterat, quo Episcopis aut Conciliis particularis esset ablata potestas in suis territoriis ieiunia aut abstinentias praecipiendi (cfr. Benedictum XIV, *De Synodo dioec.*, lib. XIII, cap. 4, n. 6, 7; cap. 5, n. 8); at passim doctores tradebant iamdiu Episcopos illo iure uti non solere, et solummodo urgere observationes ieiuniorum, quae iure communi essent praescripta. Unde saltem consequens erat, ut si quando illa potestate iamdiu non usitata uti vellent, deberent id facere claris expressisque verbis per legem convenienti modo promulgatam.

Quae lex clara et praecisa indubitabili modo promulgata a praesenti Archiepiscopo et a suo clero ignoratur, et certe inter documenta allegata non reperitur. Si allegatur quod in Ordine divini officii adiiciebatur aliquando : « ieiunium pro clero Bogotensi »; ex hoc nihil inferri potest, cum non dicantur anni, in quibus illa adiectio facta fuit quae postea cessavit; nam dum viverent qui votum emiserunt, profecto hi erant obligati ex voto. At, iure Codicis, Ordinarii locorum etiam pro suo territorio non possunt instituere aliquam diem abstinentiae aut ieiunii; solum possunt aliquem peculiarem diem abstinentiae aut ieiunii in sua dioecesi *per modum actus indicere ob peculiarem causam* (can. 1244). Quapropter in praesenti, quoad actualem clerum, si quae esset obligatio, ea ex lege dioecesana proveniret, et nunc, ad normam can. 1244, talis obligatio ieiunii non amplius existit.

Resolutio. — In plenariis comitiis huius Sacrae Congregationis habitis die 18 ianuarii 1936, ad propositum dubium : *An et quomodo adhuc vigeat votum in casu;* Emi Patres respondere censuerunt : *Ex deductis non constare de obligatione voti.*

Facta autem postridie Ssmo Dño Nostro Pio Pp. XI per subscriptum huius Sacrae Congregationis Secretarium relatione, Sanctitas Sua datam resolutionem approbare et confirmare dignata est.

I. Bruno, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

PROVISIO ECCLESIARUM

Singulis ut infra datis decretis Sacri Consilii Christiano Nomini Propagando, Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Papa XI dignatus est sequentes Ecclesias providere, nimirum:

die 13 aprilis 1937 — Titulari episcopali Ecclesiae Hieritanae R. P. Theodorum Hermannum Breher e Congregatione Ottiliensi O. S. B. pro missionibus exteris, quem constituit Vicarium Apostolicum de Yenki.

die 18 maii. — Titulari episcopali Ecclesiae Praenetiensi R. P. Franciscum Henschke, dioeceseos Portaugustanae presbyterum, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Iosephi Vilphridi Dwyer, Episcopi Corvopolitani.

— Titulari episcopali Ecclesiae Capitoliensi R. P. Henricum Ambrosium Pinger, O. F. M., quem constituit Vicarium Apostolicum de Chowtsun.

— Titulari episcopali Ecclesiae Chusirensi R. P. Franciscum Xaverium Ochoa, ex Ordine Recollectorum S. Augustini, quem constituit Vicarium Apostolicum de Kweiteh.

— Titulari episcopali Ecclesiae Altavensi R. P. Ambrosium Kelly, e Congregatione S. Spiritus, quem constituit Vicarium Apostolicum Sierrae Leonis.

die 1 iunii. — Titulari episcopali Ecclesiae Candybensi R. P. Iacobum Pessers, Societatis Divini Verbi sodalem, quem constituit Vicarium Apostolicum de Timor Neederlandica.

II

NOMINATIONES

Sacrum Consilium Christiano Nomini propagando datis decretis renunciavit ad suum beneplacitum:

die 13 aprilis 1937. — R. P. Eugenium MacPolin, e Societate S. Columbani pro missionibus apud Sinenses, *Praefectum Apostolicum Kwoshuensem.*

— R. P. Stephanum Kim, e clero coreano, *Praefectum Apostolicum Zenshuensem.*

die 16 aprilis. — R. P. Augustinum Guérin, e Societate Missionariorum Africae, *Praefectum Apostolicum de Nzerekore.*

die 24 aprilis. — R. P. Iosephum Fogued, e Congregatione Missionariorum Filiorum Immaculati Cordis B. M. V., *Praefectum Apostolicum de Tunki in Sinis.*

die 14 maii. — R. P. Aurelium Gianora, Canonicum Regularem S. Mauritii Agaunensis Ordinis S. Augustini, *Praefectum Apostolicum de Sikkim.*

die 21 maii. — R. P. Pacificum a Virgine Carmeli, O. C. D., *Praefectum Apostolicum S. Michaëlis de Sucumbios.*

die 11 iunii. — R. P. Alphonsum Bossart, O. M. I., *Praefectum Apostolicum de Ipamu.*

— R. P. Gerardum M. H. Martens, e Congregatione Cordis Immaculati Mariae (Scheut), *Praefectum Apostolicum de Makassar.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

ROMANA seu LUCEORIEN.

CANONIZATIONIS B. ANDREAE BOBOLA MART., SACERDOTIS PROFESSI E SOCIETATE IESU.

SUPER DUBIO

An et de quibus miraculis constet post indultam Beato Andreae Bobola ab Apostolica Sede venerationem, in casu et ad effectum de quo agitur.

Polonia, generosa tellus, barbaris atque catholicae fidei hostibus oppositum propugnaculum, innumeros gloriatur se habere filios, qui suum sanguinem pro Christo ad nostra usque tempora profuderunt. Quos inter iure merito Beatus Andreas Bobola excellere videtur. De illustri enim stirpe nobilitate generis clara, egregiisque factis de patria et religione summopere merita, a. D. 1591 natus est Andreas, qui gentem suam Societatemque Iesu a. 1657 gloriosissimo martyrio illustriores reddidit.

Insignem hunc pugilem, miraculis quoque clarum, sa. me. Pius Papa IX die 30 octobris mensis a. D. 1853 Beatorum fastis sollemniter adscripsit. Quum autem nova miracula a Deo, eo interveniente, patrata esse viderentur, die 23 iulii a. 1924 Canonizationis Causa fuit resumpta. Remissorialesque litterae sive Archiepiscopo Cracovien. sive Cardinali Urbis Vicario ab hac Sacra Congregatione missae sunt ad construendos apostolica auctoritate processus super duplici mira sanatione.

Pro iuridica harum apostolicarum inquisitionum vi, die 22 ianuarii a. 1936 editum est decretum, planumque factum est iter ad has perpendendas sanationes.

Prior mira sanatio in urbe Krynica, in Archidioecesi Cracoviensi, die 3 septembris mensis a. 1922 evenit.

Idae Henricae Turnau viduae Kopecka, annos natae quadraginta sex, ob osteomalaciae morbum roentgenianorum radiorum curatio fuit adhibita. Exinde graves ustiones in abdomine est passa. Altera ex his in 15 et 12 centimetra protendebatur, altera vero aliquantulo minus. Hae ustiones foetida saniemque manantia ulcera genuerunt, quae insanabilia, nisi quoque mortifera, a medicis sunt habita. Particula de B. Andreae Bobola reliquiis corpori apposita, eoque invocato, Ida statim ita convaluit, ut sine impedimento et infirmae sorori curas adhibere et Ecclesiam adire valuerit. Inspecto speculi ope abdomine nullum amplius ulcus vidit, manibus autem sensit ulcerum loca pelle contecta; id quod et medicus a curatione ita fuisse de visu comprobavit. Idem medicus, atque periti ab hac Sacra Congregatione deputati, sanationem hanc naturae vires excedere edixerunt.

Altera sanatio in alma hac Urbe die 30 decembris a. 1933 contigit.

Soror Aloisia Dobrzynska, e Congregatione Servarum Mariae V. Immaculatae, acuta pancreatite, aliis morbosis stipata symptomatibus, laborabat, a qua non aliter, nisi forte per chirurgicum ferrum, sanari potuisset, uti medicus a curatione pluresque ab hac Sacra Congregatione delecti periti, collegialiter quoque coacti, pluribus etiam perspectis radiographiis, nos edocent. Ferventes a consororibus aliisque ad B. Andreae patrocinium implorandum effusae sunt preces. Die 29 decembris morbus in sua gravitate saeviebat, die insequenti de sua malignitate adeo remiserat, ut periti omnes sanationem iam tunc evenisse consentiant.

De utraque hac mira sanatione die 17 martii mensis elapsi anni apud Revm̃um Cardinalem Petrum Segura y Sáenz, Causae Ponentem, antepraeparatoria Congregatio coacta est, quam die 14 iulii mensis eiusdem anni Praeparatoria ad Vaticanas aedes, die vero 16 martii mensis huius anni Generalis coram Ssm̃o D. N. Pio Papa XI subsecutae sunt. In hac

postrema idem Revmus Cardinalis Ponens seu Relator Dubium proposuit disceptandum : *An et de quibus miraculis constet post indultam Beato Andreae Bobola ab Apostolica Sede venerationem in casu et ad effectum de quo agitur*. Revmi Cardinales, Officiales Praelati Patresque Consultores suam quisque mentem aperuerunt.

Beatissimus vero Pater suam proferre sententiam in hanc distulit diem, Dominicam quartam post Paschalia gaudia, Sancto Evangelistae Marco sacram.

Ad Se itaque Sanctitas Sua Revmos Cardinales Camillum Laurenti, S. R. C. Praefectum, et Petrum Segura y Sáenz, Causae Ponentem seu Relatorem, nec non R. P. Salvatorem Natucci, Fidei Promotorem Generalem, meque infrascriptum Secretarium arcessiri iussit; sacrosancto autem eucharistico sacrificio religiosissime litato, edixit : *Constare de duobus miraculis, Beato Andrea Bobola intercedente, a Deo patratis;* scilicet : *De instantanea perfectaque sanatione tum Idae Kopecka a gravi ustione radiorum X, cum Sororis Aloisiae Dobrzynska ab acuta pancreatite.*

Hoc autem decretum promulgari et in acta S. R. C. referri mandavit. Datum Romae, die 25 aprilis a. D. 1937.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

NEAPOLITANA

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VENERABILIS SERVAE DEI MARIAE CHRISTINAE A SABAUDIA, REGNI UTRIUSQUE SICILIAE REGINAE.

Super dubio

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.

Venerabilis Mariae Christinae virtutes perpendenti ultro mentem subeunt Sapientis verba : *Deus honoravit patrem in filiis* (Eccli., 3, 3) et : *Gloria filiorum patres eorum* (Prov., 17, 6). Filiae enim, praecipue vero Christina, natu minima, quas piissimi coniuges Victorius Emmanuel I Sardiniae Rex et Regina Maria Teresia genuerunt, tanta pietate

morumque integritate emicuere, ut anceps haereas an plus honoris parentes ex tali sobole acceperint, an haec illustris soboles ex parentibus universaque Sabauda prosapia.

Cuius quidem prosapiae genus non solum fortissimis in bello gerendo ducibus atque egregiis in populo regendo viris floruit, sed, quod longe maius est, plures decurrentibus saeculis, viros ac mulieres protulit, qui, heroico virtutum christianarum exercitio, patriam atque Ecclesiam nobilitarunt. Praetermissis antiquioribus, qui ut Beati coluntur, proximiore aevo Carolus Emmanuel IV, Victorii frater natu maior, qui regno se in fratris favorem abdicavit, eiusque uxor Ven. Clotildes Borbonia, Ludovici XVI soror, insignia christianae vitae dederunt specimina.

In amoenissimo hoc viridario, quasi suavissimus flos, Maria Christina, Carola, Iosepha, Caietana, Ephisia die 14 novembris mensis a. D. 1812, Carali in Sardinia, quo Rex exulaverat, prodivit, eodemque die, sacris baptismi aquis Summi Regis adoptiva filia facta est; paulloque post ab ipsa matre B. Mariae Virgini in celebri Caralitano sanctuario, vulgo *Buonaria*, oblata est, eiusque tutelae credita. Ano 1824 Confirmationis sacramentum, sacramque Eucharistiam primitus Lucae recepit.

Quantum in christianae perfectionis semita, adhuc puellula, ipsa profecerit, plura virtutum exempla aperte ostendunt, quae iam tunc exhibebat, iugesque conatus ad ampliores gradus assequendos. Suam voluntatem vel in minimis abnegando, parentum praeceptorumque nutibus diligentissime obsequebatur. Etsi litteris, linguis, bonis artibus, pingendi arte aliisque suae conditioni aptis ornamentis egregie instructa, demisse tamen de se sentiebat, ceterosque sibi praeponens, eorum necessitatibus optatisque, quantum sibi datum erat, occurrere sollerter curabat. Pacis atque ordinis studiosissima, vivacem indolem, ne rationis modum excederet, fortiter compescuit; tanta autem pollebat prudentia, ut eius consilium avide exquireretur. Christum ipsum in pauperibus venerans, munifica manu eorum inopiam levare satagebat, divitias in pauperum sinu esse deponendas dicere solita.

Plures diei horas, tanto cordis affectu orationi incumbebat, ut veluti extra sensus rapi aliquando visa sit. Ex hac in Deum pietate illam animi fortitudinem hausit, qua patris a regia dignitate abdicationem, eiusque, nec non multo post, amantissimae matris excessum, aliasque aerumnas invicte sustinuit.

Quas virtutes rite aestimantes omnes qui noverant, eam *Angelum* appellabant. Mundi vanitatem exosa, religiosam vitam amplecti animo volvebat, verum divinam voluntatem in sui spiritus moderatoris consilio agnoscens, Carolo Alberto Regi obsequuta, a. 1832 matrimonium apud

Genuam in B. M. V. sanctuario vulgo « dell'Acqua » cum Ferdinando II, Utriusque Siciliae Rege, inivit.

Probe perpendens, uti perbelle S. Ioannes Chrysostomus scribit, praecipuum « domesticae pacis ac bonorum omnium fundamentum illud esse, « si uxor viro per omnia consentiens sit » (hom. 4 in Ep. ad Tit.), nunquam vel in minimis viri sui iusta optata neglexit, quin immo in omnibus ei placere quam diligentissime curavit. Unde iis quoque oblectamentis, ceterum honestis atque regiae conditioni consentaneis, a quibus alienum haberet animum, ut viro suo morem gereret, divinum placitum et in his perspiciens, hilari laetoque vultu utebatur. Ita tamen viro suo, pro suo officio, placere studuit, ut et Deo placeret magis.

Totam « familiam suam (S. Hieronymi verbis utimur) ita regebat et « confovebat, ut se matrem magis suorum, quam dominam videri vel« let, a quibus benignitate potius, quam servitute, reverentiam exige« bat » (Ep. ad Celantiam).

Pari ratione erga totius regni subditos se exhibuit. Nulli enim publicae necessitati occurrere negligebat, totamque suam substantiam in pauperum solamen effusa caritate impendebat. Licet autem nunquam se in publicis regni negotiis inconsulte immisceret, ferventes ad Deum preces pro regni felicitate elevabat; quas enixius fundebat, quum Rex administros in consilium accivisset. Quare factum est, ut a Rege, praesertim in domestica consuetudine, maxime diligeretur, cunctusque populus tot tantasque virtutes demiratus, eam sanctam praedicaret, deliciasque suas diceret.

Die 16 ianuarii a. 1836 Maria Christina regni heredem summo tum Regis cum totius populi gaudio est enixa, cui Francisci Assisiensis nomen fuit impositum, quique post mortem patris Franciscus II, nomine, regni gubernacula tractanda suscepit.

Gravi febri non multo post correpta, atrocibus doloribus patientissime toleratis, Ecclesiae sacramentis piissime susceptis, divinae voluntati ex corde acquiescens, die 31 ianuarii a. 1836 purissimam animam Deo reddidit.

Ingens ad demortuae exuvias invisendas popularis concursus factus est, omnibus amantissimam matrem, Reginamque beneficentissimam complorantibus.

Sanctitatis fama perseverante, in Neapolitana ac Ianuensi Curiis Ordinaria auctoritate inquisitiones canonicae sunt confectae. Plures interim Postulatoriae litterae, inter quas illae Cardinalis Ioachimi Pecci Episcopi Perusini, qui postea, Leonis XIII assumpto nomine summum Pontificatum gerens hanc causam cognovit, Pio Papae IX porrectae sunt,

qui die 9 iulii a. 1859 Commissionem Introductionis Causae Sua manu obsignavit. Apostolicis processibus rite absolutis, ceterisque de iure servatis, Antepraeparatoria Congregatio coram Rmo Cardinali Constantino Patrizi, Episcopo Ostien. et Veliternen., S. R. C. Praefecto et Causae Ponente, die 16 maii mensis a. 1876 habita fuit, cui duae Praeparatoriae die 20 iulii a. 1880 et die 1 aprilis a. 1882 successerunt, die demum 1 iulii a. 1884 Generalia coram Leone XIII fel. rec. coacta sunt comitia, in quibus Rmus Cardinalis Raphaël Monaco-La Valletta Episcopus Albanen., Causae Ponens seu Relator, Dubium proposuit disceptandum: *An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate in Deum et proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Fortitudine ac Temperantia, earumque adnexis, in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.* Cui tum PP. Cardinales, cum Praelati officiales et Consultores suum dedere suffragium.

Summus vero Pontifex, his votis exceptis, sententiam suam causis sibi notis edere distulit. Modo Ssmus D. N., omnibus Causae momentis sedulo perpensis, dilatam tunc temporis sententiam in hac nobilissima Causa edere volens, sollemnem hanc diem, 6 maii mensis, Christo in caelum Ascendenti sacram, selegit. Quare accitis ad Se Rmis Cardinalibus Camillo Laurenti, S. R. C. Praefecto, atque Ianuario Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopo Ostien. et Albanen. nec non R. P. Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, meque infrascripto Secretario, sacrosancto Missae sacrificio religiosissime celebrato, edixit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis Venerabilis Servae Dei Mariae Christinae a Sabaudia, regni Utriusque Siciliae Reginae, in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.*

Hoc autem decretum publici iuris fieri, et in acta S. R. C. referri mandavit.

Datum ex Arce Gandulphi, die 6 maii a. D. 1937, in festo Ascensionis Domini.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

AGRIEN.

NULLITATIS MATRIMONII (LESKOWICS-RAGANY)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Dñi Ioannis Ragany, in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in Sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 19 octobris 1937, hora duodecima ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione :

Dubium : *An constet de matrimonii nullitate in casu.*

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Dñi Ioannis Ragany, curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

Arcturus Wynen, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 16 iulii 1937.

I. Pendola, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mr Jean Ragany, défendeur en cette cause, nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, via della Dataria, 94) le 19 octobre 1937, à 12 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit Mr Jean Ragany devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEL CONCILIO

AVVISO DI CONCORSO

Presso la S. Congregazione del Concilio è aperto un concorso per tre posti di Aiutante di Studio, dei quali uno nell'Ufficio disciplinare e gli altri due nell'Ufficio amministrativo.

Vi potranno prender parte i Sacerdoti che non abbiano superato il 40° anno di età e che non più tardi del 31 del p. v. ottobre abbiano presentato alla Segreteria della stessa S. Congregazione la domanda corredata del *nulla osta* del proprio Vescovo, insieme ai documenti comprovanti gli studi compiuti ed altri titoli che riterranno opportuno esibire.

Il concorso consisterà in una prova scritta su temi relativi alla materia di competenza della medesima S. Congregazione, con speciale riferimento alle disposizioni canoniche riguardanti la disciplina ecclesiastica per il posto nell'Ufficio disciplinare e a quelle amministrative per i due posti nell'Ufficio amministrativo, avendo in vista per l'uno e per gli altri posti le norme concordatarie dei Patti Lateranensi.

La data del concorso sarà notificata ai singoli concorrenti.

Roma, 15 luglio 1937.

G. Bruno, *Segretario.*

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 6 luglio 1937, la S. Congregazione dei Riti si è adunata nel Palazzo Apostolico Vaticano in seduta *preparatoria,* con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali, dei Revmi Prelati Officiali e dei Revmi Consultori teologi, per discutere sulla eroicità delle virtù della Serva di Dio Maria Soledad Torres Acosta, fondatrice dell'Istituto delle Serve di Maria per la cura degli infermi.

Martedì, 20 luglio 1937, la S. Congregazione dei Riti si è adunata presso Sua Eminenza Revma il Signor Cardinale Alessandro Verde, Ponente o Relatore della causa di beatificazione e canonizzazione della Venerabile Serva di Dio Maria Domenica Mazzarello, confondatrice dell'Istituto delle Figlie di Maria Ausiliatrice, con l'intervento dei Revmi Prelati Officiali e dei Consultori teologi, per discutere in seduta *antepreparatoria* di due miracoli che si dicono da Dio operati per intercessione della suddetta Venerabile.

Martedì, 27 luglio 1937, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è adunata la S. Congregazione dei Riti in seduta ordinaria *particolare,* per discutere sopra la validità dei processi ordinari ed apostolici sulle virtù del Venerabile Servo di Dio Pietro Donders, sacerdote professo della Congregazione del Santissimo Redentore, e della Serva di Dio Caterina Volpicelli, fondatrice dell'Istituto delle Ancelle del Sacro Cuore, nonchè sul non culto dei Servi di Dio Pietro Olivaint e compagni, martiri della « Commune » di Parigi, della Compagnia di Gesù, del Servo di Dio Vitale Giustino Grandin, vescovo di S. Alberto, della Congregazione degli Oblati di Maria Immacolata, e del Servo di Dio Adolfo Petit, sacerdote della Compagnia di Gesù.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

29 aprile 1937. Monsig. Riccardo Giuseppe Gearty, dell'archidiocesi di La Plata.
13 maggio » Monsig. Ambrogio Griffith, dell'archidiocesi di Vancouver.
» » » Monsig. Francesco Chaloner, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Tommaso Nichol, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Floriano Eder, della diocesi di Sant'Ippolito.
20 » » Monsig. Giovanni Triebl, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Soher, della medesima diocesi.
3 giugno » Monsig. Leonardo Winkler, dell'archidiocesi di Colocza.
5 » » Monsig. Adamo Pucci, della diocesi di Fano.
10 » » Monsig. Giovanni Prandini, della diocesi di Carpi.
» » » Monsig. Martino Keating, dell'archidiocesi di Los Angeles.
» » » Monsig. Giuseppe T. McGucken, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Michele O'Halloran, della medesima archidiocesi.
17 » » Monsig. Candido Balma, dell'archidiocesi di Torino.
24 » » Monsig. Emilio Zueger, della diocesi di Coira.
» » » Monsig. Melchiorre Camenzind, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Luigi di Lazzari, della diocesi di Tarquinia.
1 luglio » Monsig. Luigi Grassi, dell'archidiocesi di Brindisi.
8 » » Monsig. Carlo Dhe, della diocesi di Forth Wayne.
15 » » Monsig. Guglielmo Bertuzzi, della diocesi di Piacenza.

15 luglio 1937. Monsig. Luigi Anania (Roma).
» » » Monsig. Nicola Onetto, della diocesi di Massa e Populonia.
» » » Monsig. Paolo Rabini, dell'archidiocesi di Ancona.
30 » » Monsig. J. Donaldo Conway, della diocesi di Davenport.

Cameriere Segreto Soprannumerario di Spada e Cappa di S. S.:

5 luglio 1937. Il sig. Marchese Carlo Pacelli (Roma).

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

20 maggio 1937. Monsig. Giovanni Mayer, della diocesi di Sant'Ippolito.
27 » » Monsig. Giuseppe Bertucci, della diocesi di Grosseto.
3 giugno » Monsig. Pietro Dolciotti, della diocesi di Senigallia.
» » » Monsig. Vittorio Amedeo Mercuri, della medesima diocesi.
17 » » Monsig. Pietro Bruni (Roma).

Cappellano Segreto d'onore di S. S.:

3 giugno 1937. Monsig. Ottone Angeli, dell'archidiocesi di Colocza.

NECROLOGIO

20 giugno 1937. Monsig. Melezio Abou-Assaleh, Vescovo dei Melchiti di Eliopoli.
28 » » Monsig. Bruno Occhiuto, Vescovo di Cassano all'Jonio.
1 luglio » Monsig. Antonio Bonaventura Jeglić, Arcivescovo tit. di Garella.
7 » » Monsig. Adolfo Giuseppe Jełowicki, Vescovo tit. di Lorima.
21 » » Monsig. Tranquillo Guarneri, Vescovo di Acquapendente e Bagnoregio.
23 » » Monsig. Giacomo Maria de Amicis, Vescovo tit. di Sinope.
10 agosto » Emo Signor Card. Eustachio Ilundain y Esteban, Arcivescovo di Siviglia.
15 » » Monsig. Carlo Paolo Sagot du Vauroux, Vescovo di Agen.
16 » » Monsig. Giusto Antonino Eheguren y Aldama, Vescovo di Oviedo.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.

PONTIFICALE ROMANUM

Summorum Pontificum iussu editum et a BENEDICTO XIV Pont. Max. recognitum et castigatum. Quattro volumi in-folio, nei margini cm. 30½ × 44½, luce della stampa 22 × 33, in carta ottima, rosso e nero, con illustrazioni.

Perfetta riproduzione della pregevolissima edizione curata dalla Rma Camera Apostolica nel 1848, con utili e preziose aggiunte che la completano. I quattro volumi (I, II, III e Appendix) si vendono:

In fogli sciolti	450 —	—	—
Legati in pelle zigrino al dorso, tela sui piani, taglio dorato, impressioni a secco e croce dorata sui piani, titolo sui dorsi, segnacoli e buste	690 —	—	—
Legati in tutto chagrin, con fregi e croce in oro sui piani, taglio dorato, titolo sui dorsi, segnacoli e buste	950 —	—	—

Fuori di Roma, spese di porto in più.

P. JEAN-BAPTISTE FREY, C. S. Sp. Supérieur du Séminaire Français de Rome. **CORPUS INSCRIPTIONUM IUDAICARUM.** Recueil des inscriptions juives qui vont du IIIe siècle avant Jésus-Christ au VIIe siècle de notre ère. Vol. I: Europe. In-8°, pp. CXLIV-687 . . . . . 200 — 203 — 210 —

BATTELLI Prof. GIULIO, **LEZIONI DI PALEOGRAFIA** (Pont. Scuola Vaticana di Paleografia e Diplomatica). Vol. in-8°, di pp. XII-229, con 40 facsimili di antichi manoscritti e numerosi grafici nel testo. Città del Vaticano, 1936 . . . . . 32 — 33 — 35 —

S. ROMANAE ROTAE DECISIONES

seu sententiae. Cura eiusdem S. Tribunalis editae in-8°

Vol. XIV, pp. VIII-388, anno 1922	50 —	53 —	58 —
Vol. XV, pp. IV-348, anno 1923	40 —	43 —	48 —
Vol. XVI, pp. VIII-452, anno 1924	40 —	43 —	48 —
Vol. XVII, pp. VIII-462, anno 1925	40 —	43 —	48 —
Vol. XVIII, pp. VIII-460, anno 1926	40 —	43 —	48 —
Vol. XIX, pp. VIII-580, anno 1927	40 —	43 —	48 —
Vol. XX, pp. VIII-540, anno 1928	40 —	43 —	48 —
Vol. XXI, pp. VIII-586, anno 1929	50 —	53 —	58 —

DELLA IMITAZIONE DI CRISTO. LIBRI QUATTRO.

Versione riveduta sul testo genuino - Proemio - Preghiere - Meditazioni - Letture, a cura del P. D. PLACIDO TOMMASO LUGANO, O. S. B., Abate di S. Maria Nova di Roma. - 1932, pp. LII-400. In carta indiana, legato in tela, titolo in oro . . . . . 6 — 6,50 7 —

Edizione tascabile corredata degli indici: delle Preghiere - delle Meditazioni per otto giorni di Esercizi Spirituali; per un Ritiro spirituale; per la Confessione e Comunione - delle Meditazioni per la santa Messa; per Chierici, Sacerdoti, Seminaristi e Religiosi; per studenti di filosofia e teologia - e delle pie letture per i vari bisogni dello spirito.

ORDO DIVINI OFFICII recitandi sacrique peragendi iuxta kalendarium Universalis Ecclesiae pro Anno Domini 1938 — 2,10 — 2,30 — 2,60

ANNUARIO PONTIFICIO per l'anno 1937, pp. 1262 e ritratto di Sua Santità, legato in tela rossa con titolo in oro — 24 — 26 — 30 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "**Acta Apostolicae Sedis**„
(*Libreria Vaticana - Città del Vaticano — c/c postale N. 1-16722*)

Recentissime pubblicazioni:

S. C. DE DISCIPLINA SACRAMENTORUM

INSTRUCTIO SERVANDA

A TRIBUNALIBUS DIOECESANIS IN PERTRACTANDIS CAUSIS

DE NULLITATE MATRIMONIORUM

edita die 15 augusti 1936, cum adnexis appendicibus quorundam documentorum necnon adiectis indice analytico-alphabetico tabulisque comparativis. In-8°, pp. 96.

Romae, L. 7 — In Italia, L. 8 — Apud exteros L. 9 —

DECRETUM - Normae, Tit. I-XVI - Memorandum - Appendix I-III - Index analytico-alphabeticus - Canones Codicis I. C. cum articulis instructionis collati - Decisiones Commissionis Pontificiae ad Codicis Canones authentice interpretandos in articulis instructionis relatae - Responsio S. C. S. Officii in articulis instructionis relata.

P. AGATHANGELUS A LANGASCO
ORD. MIN. CAPUCCINORUM

DE INSTITUTIONE CLERICORUM
IN DISCIPLINIS INFERIORIBUS
(Legislatio canonica)

Typis polyglottis vaticanis — in-8° - pp. XVI-292 — INDEX: Praeliminaria, pars I, Praeformatio iuris vigentis; pars II, Ius Codicis; pars III, Ius comparatum — Appendices (Specimina et prospectus).

Romae L. 25 — In Italia L. 26,50 Apud exteros L. 30

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
BIBLIORUM SACRORUM iuxta Vulgatam Clementinam. NOVA EDITIO, breviariis perpetuo et concordantiis aucta, adnotatis etiam locis, qui in monumentis Fidei sollemnioribus et in Liturgia Romana usurpari consueverunt. - Curavit ALOISIUS GRAMATICA et nunc typis Vaticanis iterum impressit, in-8°, pp. XVI-1186.			
(A) In charta indico-eburnea, religatum linteo, titulo aureo	60 —	62 —	68 —
(B) In charta indico-alba, religatum linteo, titulo aureo	60 —	62 —	68 —
(C) In charta tenaci, religatum linteo, titulo aureo	55 —	58 —	68 —
STELLA (Franciscus) Presb. Congr. Miss. **INSTITUTIONES LITURGICAE in Seminariorum usum.** Tertia editio ab aliquibus eiusdem Congregationis Presbyteris emendata. In-12°			
Tomus I. - De Liturgia in genere, de Sacramentis et sacramentalibus, pp. XX-180	6 —	7,20	7,75
Tomus II. - De Divino Officio, de Sacrosancto Missae Sacrificio, pp. 300	10 —	11,60	12,25
Mons. Dott. PIETRO COFFANO, **LUMEN VITAE. LEZIONI RELIGIOSO-MORALI PER LE SCUOLE INFERMIERE.** Vol. I: **Verità fondamentali; Etica generale; Etica speciale.** In-12° pp. XII-392 *Utilissimo ai medici, ai sacerdoti, agli insegnanti, e ad ogni classe di laici adulti.*	10 —	11,50	12 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722)